

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD

ZITTING 2012-2013

12 MAART 2013

INTERPELLATIES EN VRAGEN
Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport van dinsdag 12 maart 2013

Hebben aan de werkzaamheden deelgenomen:

Vaste leden: mevrouw Annemie Maes, voorzitter, de heer Jef Van Damme

Ander lid: de heer Fouad Ahidar

Verontschuldigd: de heer René Coppens, mevrouw Greet Van Linter

De taalkoffer wordt gebruikt tijdens de vakantie, maar het is zeker niet de bedoeling testen af te nemen bij kinderen. De taalkoffer werkt aanvullend. Het effect van de taalkoffer is dus zeer moeilijk te meten.

Men weet wel dat monitoren graag werken met de taalkoffer en het hen helpt om hun activiteiten te verbeteren. De taalkoffer zal ook in de toekomst verder gebruikt worden.

De heer Jef Van Damme vindt het zeer aangenaam om op deze manier in discussie te treden met het collegelid. Op deze manier kan er veel meer informatie uitgewisseld worden.

Commissievoorzitter Annemie Maes zegt dat de gevraagde lijsten zullen worden toegevoegd als bijlage aan het verslag.

Vraag van de heer Paul De Ridder aan de heer Bruno De Lille, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Ambtenarenzaken, over de toekomst van het Vlaams-Afrikaans Huis Kuumba

De vraag van de heer Paul De Ridder wordt omgezet in een schriftelijk vraag.

Vraag van de heer Jef Van Damme aan de heer Bruno De Lille, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd en Sport, betreffende het **'Sociaal-Cultureel Huis'**

In het Regeerakkoord spreekt de VGC de wens uit om dwarsverbindingen te creëren tussen cultuur, onderwijs en welzijn, ook in het kader van de hervorming van de gemeenschapscentra. Het Brussels Sociaal-Cultureel Netwerk als ondersteuner van de verenigingen zou hierin een rol spelen.

Collegelid Bruno De Lille sprak toen ook de wens uit om op langere termijn een 'Sociaal-Cultureel Huis' in Brussel uit te bouwen. Daarin kunnen dan verscheidene partners, zoals Citizenne of het Seniorencentrum, samengebracht worden.

Commissielid Jef Van Damme kon en kan zich vinden in deze doelstelling, temeer omdat het sociaal-culturele leven in Brussel na het tumult van de voorbije jaren wel wat positieve vooruitzichten kan gebruiken. Hij wijst er op dat het College zijn graag aangehaalde 'transversaliteit' in de praktijk zal moeten omzetten. Hetgeen vandaag niet vanzelfsprekend is, getuige de moeilijkheden rond de financiering van een IBO in het gemeenschapscentrum Nekkersdal.

Hoe kadert het opstarten van een 'sociaal-cultureel huis' binnen de hervorming van de gemeenschapscentra?

Welke concrete timing heeft het bevoegde collegelid voor ogen voor de oprichting van het 'sociaal-cultureel huis'?

Welke stappen heeft hij hiervoor reeds ondernomen? De vraagsteller heeft het gevoel dat er weinig vooruitgang zit in het dossier sinds de start van de legislatuur.

Kan het collegelid meer toelichting geven bij de activiteiten van het Brussels 'Sociaal-Cultureel Netwerk'? De vraagsteller merkt dat de website, www.bscnetwerk.be, onbereikbaar is.

In 2009 bestonden er inderdaad volgens collegelid Bruno De Lille concrete plannen om een echt 'sociaal-cultureel huis' te creëren. De kantoren van vzw Seniorencentrum, en meer bepaald de onafgewerkte achterbouw van het pand aan de Leopoldstraat, boden de opportuniteit om verschillende partners samen te brengen.

Zowel de regionale volkshogeschool Citizenne als vzw het Punt waren toen op zoek naar een nieuw onderkomen en de nodige middelen om de achterbouw af te werken, werden in het investeringsplan van de VGC voorzien. Maar uiteindelijk kozen zowel Citizenne als vzw het Punt voor een locatie aan de Steenkoolkaai in Brussel. Om de aanslepende financiële problemen op te lossen, besloot de raad van bestuur van vzw Seniorencentrum uiteindelijk om het pand aan de Leopoldstraat te verkopen.

In de nieuwe lokalen van vzw Seniorencentrum aan het Zaterdagplein is ook ruimte voor partnerorganisaties. Het Seniorencentrum sloot al een huurovereenkomst met de vzw Korei en is nog op zoek naar andere partners.

Het collegelid wil hier echter niet op vooruitlopen. Het lijkt hem minstens even belangrijk op de inhoud te focussen en de manier waarop men ondersteuning biedt aan het netwerk.

Wanneer men het woord huis hoort, denkt men immers in hoofdzaak aan stenen. Maar het kan evenzeer een thuis zijn. Het 'sociaal-cultureel huis' heeft dan ook zowel een tastbaar als virtueel aspect. Virtueel is het sociaal-cultureel huis in de eerste plaats een ondersteuning en thuishaven voor het sociaal-cultureel netwerk in Brussel. Aan dit netwerk wordt permanent gewerkt. De hervormde gemeenschapscentra, met specifieke aandacht voor de lokale basisfunctie, zijn de hoekstenen van dit sociaal-cultureel huis.

Daarenboven is het bovenlokale Cultuurcentrum Brussel het netwerk waar de activiteiten van en de samenhang tussen de 22 Brusselse gemeenschapscentra wordt samengebracht.

Naast de hervormde gemeenschapscentra is evenzeer de nieuwe verordening houdende de erkenning en de subsidiëring van sociaal-culturele verenigingen een stap in de richting van de realisatie van een 'sociaal-cultureel huis'. In deze verordening wordt de samenwerking bevorderd tussen verenigingen onderling enerzijds en met de gemeenschapscentra anderzijds. Het streefdoel op langere termijn blijft het samenbrengen van verscheidene partners. Als beleidsmaker heb ik hier dus ook een belangrijke impuls naar transversaliteit gegeven.

Het Brussels Sociaal-Cultureel [Net]werk werd geïntegreerd binnen de entiteit Gemeenschapscentra. Hun stafmedewerker werd functioneel gepositioneerd binnen de staf Gemeenschapscentra en er werd een collega-groep sociaal-cultureel werk opgericht. Ter ondersteuning van het lokale sociaal-cultureel werk fungeert deze collega-groep als platform, ondermeer om kennis te delen en ervaringen uit te wisselen. Een platform ook voor de gezamenlijke projecten van het Cultuurcentrum Brussel.

Een gevolg van deze bijsturing van het Brussels Sociaal-Cultureel [Net]werk is de afbouw van eerdere initiatieven, waaronder de website – dit omdat het geheel zich afspeelt binnen het lichaam van de verenigde gemeenschapscentra. Bij navigatie op en lectuur van de nieuwe website cultuurcentrumbrussel.be valt op dat er wel degelijk dwarsverbindingen zijn, bijvoorbeeld de link naar Brede Scholen.

Het antwoord was inhoudelijk zeer duidelijk voor commissielid Jef Van Damme, maar hij heeft wel een politieke opmerking. Door de keuze die collegelid Bruno De Lille maakt wordt het middenveld meer en meer ingeschoven in de gemeenschapscentra. En zodoende in de administratie van de VGC, want de gemeenschapscentra zijn een deel van de administratie.

Volgens de vraagsteller kan deze procedure vergeleken worden met de plannen van Vlaams minister Geert Bourgeois om de integratie in te schuiven in de administratie. Het is spijtig dat collegelid Bruno De Lille heel het sociaal-cultureel netwerk wil inschuiven in de gemeenschapscentra. Deze evolutie baart de spreker zorgen. Het is net de sterkte van sociaal-culturele organisaties of verenigingen dat ze onafhankelijk een eigen dynamiek ontwikkelen, los van administraties, los van de politiek.

Collegelid Bruno De Lille vindt de vergelijking met de plannen van Vlaams minister Geert Bourgeois helemaal niet correct. Vlaams minister Geert Bourgeois neemt een heleboel zaken weg bij het middenveld en gaat deze ‘verambtelijken’. Dit doet de VGC helemaal niet. De gemeenschapscentra zijn er om het werk van het sociaal-culturele middenveld te faciliteren.

De gemeenschapscentra moeten niet de taken van de sociaal-culturele verenigingen overnemen. De gemeenschapscentra willen enkel de coördinerende functie op zich nemen. De VGC doet in geen geval hetzelfde als wat er in Vlaanderen gebeurt. In Vlaanderen probeert men een sector af te schaffen.

Commissielid Jef Van Damme zegt dat alle vergelijkingen mank lopen. Hij geeft toe dat de VGC niet helemaal hetzelfde doet als Vlaams minister Geert Bourgeois, maar de tendens is wel dezelfde. Collegelid Bruno De Lille gaat de sociaal-culturele verenigingen inschuiven in de Entiteit Gemeenschapscentra. Het geld, voorzien voor sociaal-culturele verenigingen, wordt in een globale pot gestoken waardoor dit bedrag verhoogt. Het voorziene bedrag per vereniging daalt waardoor de verenigingen afhankelijker zullen worden van de gemeenschapscentra. Op termijn zal het middenveld minder onafhankelijk en zelfstandig worden. Ze zullen meer en meer geïntegreerd worden in een administratie.

Dit is een tendens die sp.a. met argusogen zal volgen.

Vraag van de heer Jef Van Damme aan de heer Bruno De Lille, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd en Sport, betreffende het AMVB

Het Archief en Museum voor het Vlaams Leven te Brussel (AMVB) kampt al langer met zeer hoge huurkosten. Gezien de centrale locatie is dat ook niet geheel verwonderlijk. Tot 40% van het budget van het AMVB gaat naar huisvesting. Daardoor kan de werking in het gedrang komen, zeker als je weet dat de collectie van het AMVB de voorbije 10 jaar verdrievoudigde. Recent nog werd begin gemaakt van een mondeling archief.